

Tidligere i Tidsskriftet

Seksualfysiologi og parfyme

Lukt og parfyme innvirker på menneskers seksualliv. Dette er slå fast i en artikkel i Tidsskriftet nr. 19/1929 (s. 917–24), som trolig foregrep dagens innsikt om dette emnet. Forfatteren peker på at læren om «den rasjonelle seksuelle parfymering» er i sin spede begynnelse, men ser for seg «et intimt samarbeide mellom seksualfysiologen og parfymefabrikanten». Artikkelen er på åtte sider og vi presenterer noen utdrag her.

Erotikk og parfyme.

(Luktesansens forhold til seksualdriften.)

Av Fr. Abel.

Der er to sterke makter, som behersker menneskenes og dyrenes liv, ja plantenes også forresten. Det er selvo-pholdelsesdriften eller den seksuelle drift, som tjener til å bevare slekten fra undergang. Hvis ikke en slik sterk seksuell drift var nedlagt i menneskene, er det sannsynlig, at menneskeheten snart vilde avta i antall og til sist kanskje helt utdø. Seksualdriften eller den erotiske følelse er, kan man si, det tvangsmiddel naturen benytter sig av for å sikre sig slektens beståen. Og naturen er, som vi vet, mangfoldig i sine anslag for å nå sine mål. Derfor spiller også alle menneskets fem sanser hver for sig og til sammen en betraktelig rolle som stimulans for seksualdriften. Den sans vi her skal beskjeftige oss med, er luktesansens betydning for den seksuelle drift. Det er nemlig en kjensgjerning, at der består en dyptgripende biologisk forbindelse mellom luktesansen og seksualdriften særlig hos dyrene, der som regel har en langt mere utviklet luktesans enn menneskene; men også hos disse er forbindelsen tydelig og påviselig, selv om ikke alle er kommet til full bevissthet om det.

[...]

Luktesansen er høist forskjellig hos de forskjellige mennesker. Enkelte har en høit utviklet luktesans, den såkalte *olfaktoriske type*, hos andre er den igjen meget avstumpet, og disse har som oftest ingen eller kun liten anelse om luktesansens betydning for seksualdriften.

[...]

Man kan inndelegere parfymene i to hovedgrupper efter hensikten med deres bruk. Den ene gruppe brukes dels for å skjule eller dempe ubehagelig lukt i sin almindelighet eller en for sterk personlig lukt, dels ved å virke behagelig og derved også stimulerende på det centrale nervesystem. Den annen gruppe har, kan man si, en mere direkte seksuell hensikt, idet den skal fikserer, forsterke eller efterligne en behagelig personlig og naturlig odeur.

[...]

Som man vil se, er det ingen lett sak å parfymere sig på den rette måte. Det er en ren kunst, det krever et inngående studium og det er også meget kostbart. Vel å merke når parfymen skal være som «et pust av personlighet og fullstendigjøre den». Det bør nemlig være målet for all parfymering.

Læren om den rasjonelle seksuelle parfymering er forresten ennu kun i sin vorden. Skal den løses på en tilfredsstillende måte, kan det kun skje ved et intimt samarbeide mellom seksualfysiologen og parfymefabrikanten.